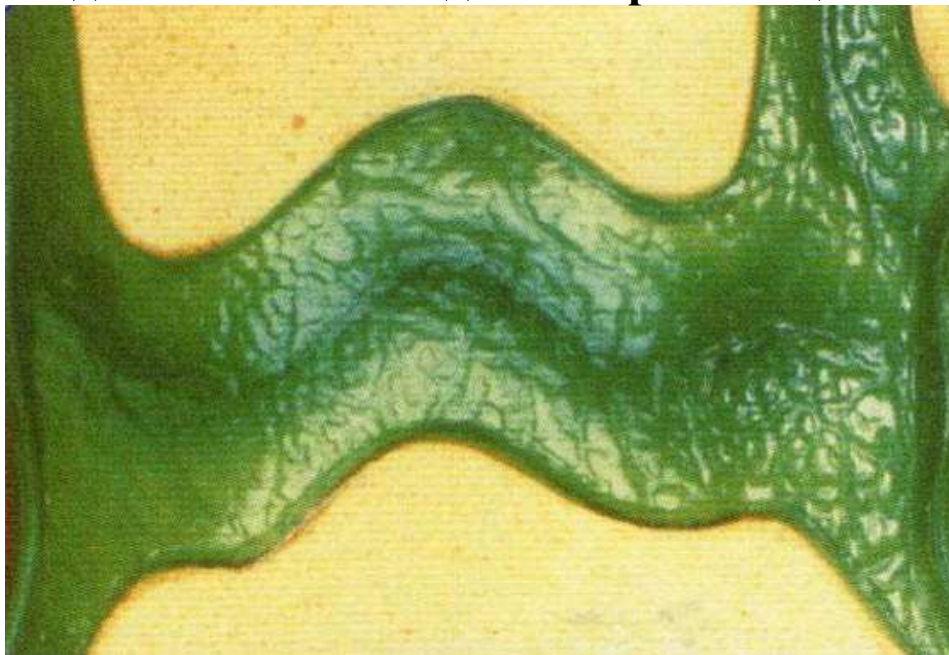

Модельовання на моделях верхньої щелепи

Готова конструкція з «ребром жорсткості»

Залежно від величини і форми піднебіння бюгельного протеза, що моделюється, під рельєфний віск роблять спочатку стабілізуючу основу. У ситуаціях з поперечним з'єднанням чи скелетованим литим базисом конструкцію посилюють напівкруглим восковим дротом (1,15 мм х 1,75 мм) або ливниками (0,25 мм - 0,35 мм).

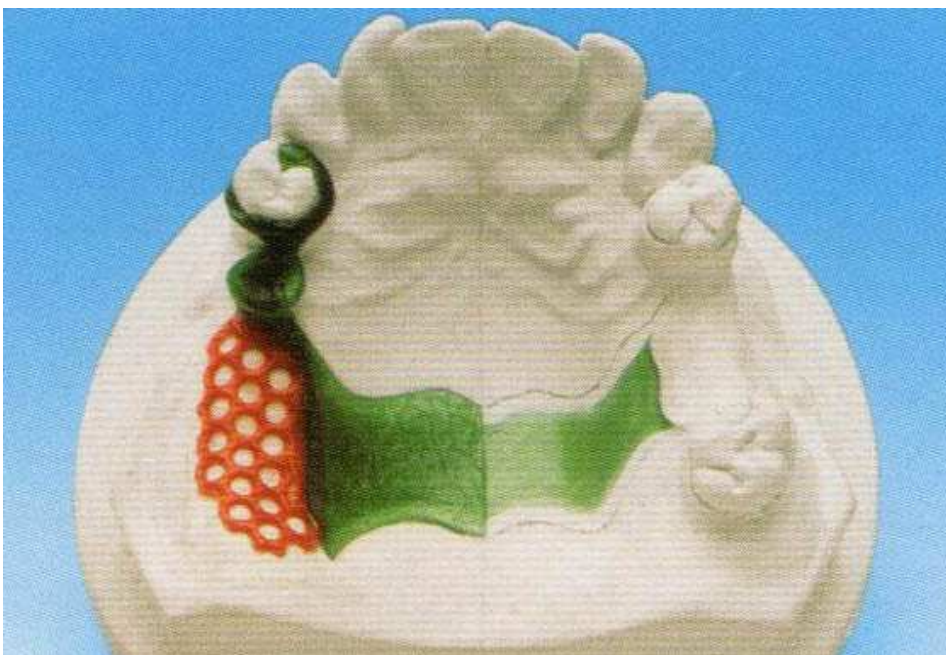

Модельовання напівкруглим восковим дротом (1,15х1,75 мм)

Напівкруглий восковий дріт підливається до моделі з обох боків воском дахоподібно і потім закруглюється так, щоб не було гострого ребра. Якщо першим шаром накладається гладкий віск (так звана "сендвіч-техніка"), то він робиться на 2-3 мм вужче рельєфного воску, а краї скошуються так, щоб вони не виділялися з-під рельєфного воску.

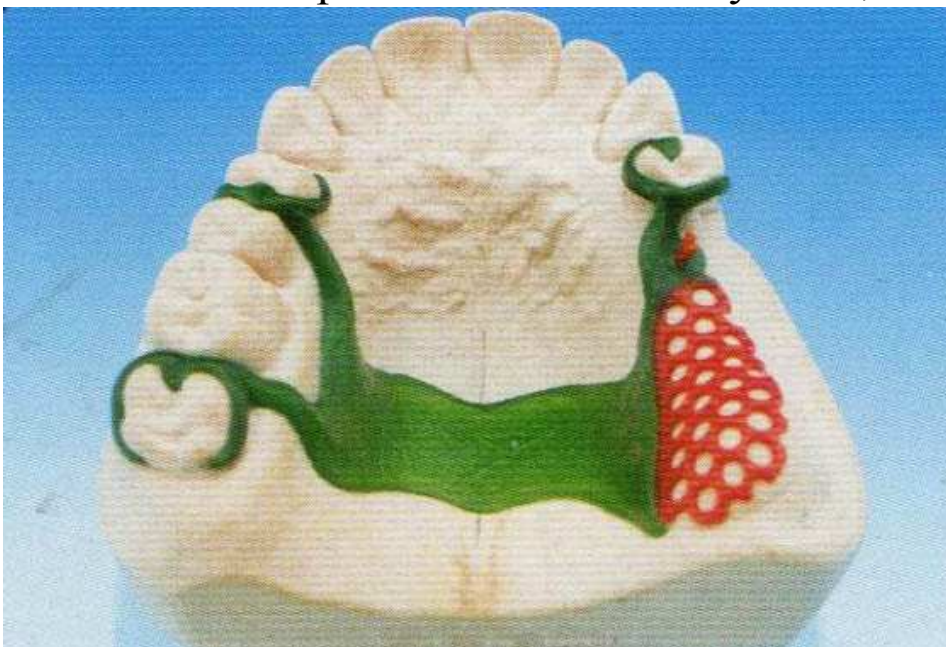

*Моделювання
гладким
воском*

*«Сандвіч-
техніка»*

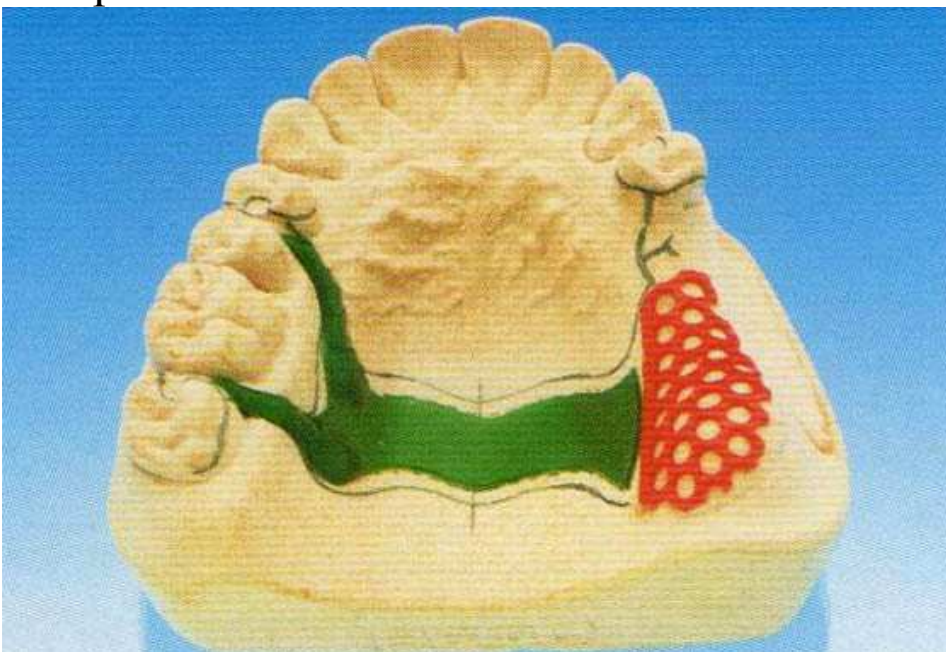
Для широкої дуги використовують рельєфний віск завтовшки 0,4-0,5 мм. Поперечні дуги стабілізуються гладким воском і залежно від ширини мають товщину від 0,7 до 1,15 мм.

*Конструкція
верхньої
щелепи з
рельєфного
воску (0,5 мм)*

Треба уникати тонких німічних каркасів протеза, оскільки вони мають високу власну рухомість. Це призводить до нерівномірних навантажень тканини, які викликають атрофію альвеолярних відростків. Окрім цього, опорні зуби піддаються шкідливому горизонтальному навантаженню.

Литі базиси або підковоподібні дуги бюгельних протезів, що покривають передню ділянку піднебіння, стабілізуються там, де знаходяться піднебінні складки. При цьому опуклі ділянки потовщуються воском. На анатомічно оформленій ділянці піднебіння їжу легше перевертати, і вона швидко не зісковзуватиме. Той же ефект можна отримати, якщо вже при підготовці майстер-моделі до дублювання обробити її так, щоб на конструкції вийшов рельєф, подібний до складок піднебіння. Ретенції для штучних зубів при цьому дещо переходять за середину щелепного гребеня на букальну (вестибулярну) сторону. У випадках, коли ретенції верхньої щелепи знаходяться зміщеними один до одного, і при великій кількості дефектів зубного ряду рекомендується використовувати круглі гратчасті ретенції. Вони дають більше можливостей для оформлення, ніж квадратні гратчасті ретенції. Таким чином, не дивлячись на те, що сидловидні частини протеза можуть бути по-різному розташовані один до одного, виходить гармонійний вигляд. Для невеликих включених дефектів, через відсутність місця, краще використовувати круглі гратчасті ретенції з меншими отворами.

Воскові круглі гратчасті ретенції (маленькі)

Напівкруглий восковий дріт (1,15 x 1,75 мм) можна застосовувати для посилення малих з'єднувачів або багатоланкових кламерів. Базис з гладкого воску оформляється залежно від ширини дуги і довжини дефектів. Ділянки, покриті гладким воском, ретельно з'єднуються воском з малими з'єднувачами і ретенціями. У місцях переходу між дугою і ретенцією важливо, щоб нанесений віск досяг товщини воскових ретенцій. Віск наноситься аж до краю ретенції. Це запобігає розгинанню бюгельного протеза під жувальним тиском у ділянці переходу до сидловидної частини. Критичними є дуже плоскі, великі склепіння піднебіння; вони повинні масивно стабілізуватися гладким воском (приблизно 0,5 мм) або напівкруглим восковим дротом. Змодельована нижня конструкція з воску ретельно перевіряється особливо на нерівності.

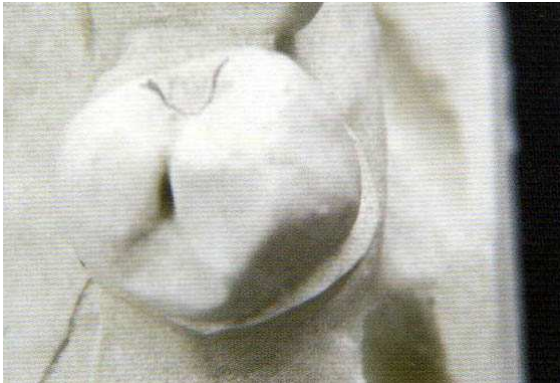
Потім легким притисненням, починаючи з найглибшого місця піднебіння, – без складок – накладається рельєфний віск (0,4-0,5 мм). Скелетовані піднебінні дуги теж моделюються з рельєфного воску. При сильно глибокому піднебінні рельєфний віск краще надрізати клиновидно або прикласти з двох частин. Для притиснення годиться маленька м'яка губка або гумка. Важливо, щоб малюнок рельєфу і товщина воску зберігалися. Рельєфний віск можна тільки дуже обережно нагрівати над полум'ям, щоб не змінити структуру. У подальшому процесі роботи пакувальна маса, у жодному разі, не має потрапити під воскову композицію, тому базис ретельно підливається воском по краях. При моделюванні на теплій моделі достатньо притиснути воскову пластину тупим інструментом або гумовою гумкою.

У ділянці переходу рельєфного воску до ретенції його обрізують під кутом приблизно 75° до нижнього шару. При цьому нижній шар не повинен пошкоджуватися глибоким надрізом. Альтернативно можна підлити рельєфний віск до ретенції. Як обмежувальний край для пластмаси прикладається восковий дріт діаметром 0,8 мм, який лише з одного боку підливається до рельєфного воску. Плоскі воскові стандарти з ретенціями, що використовуються для обмеження, прискорюють моделювання. Перехід від металу до пластмаси завжди, навіть при застосуванні сіланизування, оформляється з чіткими обмежува-

льними краями. У ділянці малих з'єднувачів і на переході до кламерів і накладок з нижнього боку треба обов'язково оформити чітке обмеження для пластмаси. Під час оформлення обмежувального краю необхідно враховувати розташування штучних зубів. Практичну допомогу при цьому надає попередня постановка штучних зубів і їх фіксація в силіконовому ключі.

За несприятливих ситуацій прикусу каркас протеза може знаходитися в ділянці сідлоподібної частини в прямому контакті із слизовою оболонкою. У цьому випадку для ретенцій застосовуються ретенційні кульки. Окремо розташовані зуби стабілізуються невеликими пластмасовими ретенціями.

Кламер прикладають до дублікат-моделі, починаючи з його

кінця, який дещо підливається воском. Уступи з воску, зроблені на майстер-моделі і чітко відбиті на дублікат-моделі, передають точне розташування кламера.

Уступ на вогнетривкій моделі визначає розташування кламера

Профіль кламера прикладається за допомогою зонду і посилюється в ділянці переходу плечей на букальну сторону. Ско-

шені профілі, що мають у поперечному перерізі форму напівкраплі, запобігають скупченню залишків їжі, оскільки вона легко зісковзує.

Профіль кламера для молярів і для премолярів